

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

O POSLOVANJU LE MALO BESED!

O izgradnji OŠ in VVZ Krim-Rudnik

Delegacija KS Krim-Rudnik je na eni izmed jesenskih sej zborov krajevnih skupnosti postavila zahtevo o obravnavanju informacije o gradnji osnovne šole in vrtca v tej krajevni skupnosti, ki se financira iz sredstev samoprispevka II., z ozirom na precejšnjo kasnitev samega pričetka gradnje. Ta informacija je bila na zadnji seji razgrnjena pred delegate tega skupščinskega zbora. Soočeni so bili tako z vrsto težav, ki jih povzročajo tudi trdovratna barjanska tla in z ugotovitvami strokovnih služb. Vrsto pripomb in predlogov je bilo tudi tokrat podanih s strani delegacije KS Krim-Rudnik in bodo posredovana izvršnemu odboru skupščine Samoprispevka II., prisotna pa je bila tudi hvaležnost, da je bila informacija tako razgrnjena v celovitosti v delegatski prilogi krajanom, ki so bili spričo zakasnitev zaskrbljeni in včasih tudi enostransko informirani.

Če bi primerjali poročilo o polletnem in devetmesečnem delu na področju družbenega razvoja v letu 1978 naše občine, bi našli le malo razlik. Dejstvo je namreč, da delovne organizacije v občini, ki poslujejo brez izgub že ves čas, ostajajo iste. Prav tako pa ni nobenih sprememb v seznamu tistih delovnih organizacij, ki se nikakor ne morejo izklopiti iz poslovanja z izgubo. Tako enih kot drugih smo že vajeni in delegati ob takih priložnostih ne postavljajo več vprašanj zakaj in kako in tudi ne skušajo najti rešitev iz tega zaprtega kroga.

Zaenkrat so še vedno razveseljivi podatki o uvozno-izvoznem poslovanju, saj je izvoz večji od uvoza — vendar samo še toliko časa, dokler bo imela v občini svoje prostore Elektrooptika, ki pokriva večino izvoza v občini. Tega se zelo zavedajo delegati viške občinske skupščine in se že sprašujejo, kakšno bo stanje takrat, ko se bo Elektrooptika preselila v drugo občino, in kako naprej. Enako vprašanje si morda postavljajo tudi v tistih delovnih organizacijah v občini, ki imajo možnost, da bi povečale svoj izvoz in tako pomagale pokriti primanjkljaj na področju izvoza. Zaenkrat tega še ni nihče povedal na glas, tudi delegati na zasedanju zbora združenega dela viške občinske skupščine. Se bodo pa verjetno oglasili čez kakšno leto, ko bodo negativni rezultati napisani črno na belem in ne bodo samo domneve.

M. K.

Osnutek sprejet kot predlog

Na ločenih sejah so vsi trije zbori razpravljali tudi o osnutku oziroma predlogu (na pobudo predlagatelja TKS Ljubljana Vič-Rudnik so ga poimenovali v predlog) samoupravnega sporazuma o ustanovitvi sklada za gradnjo telesnokulturnih objektov na območju občine. Podpisniki tega samoupravnega sporazuma naj bi tako izločevali za realizacijo programa leta šest promil sredstev od čistega dohodka iz preteklega leta za izvajanje 10-letnega programa izgradnje telesnokulturnih objektov, ki je bil hkrati s sporazumom tudi razgrnjen pred delegate.

V samih razpravah je bila dana vrsta pripomb in predlogov tako na račun prispevka občinske skupščine kot tudi na sam program (vsa področja niso enakomerno opredeljena), povsem na mestu pa je bil tudi predlog, da pač ne moremo govoriti o skladu (teh že dolgo ne poznamo več) temveč le o samoupravnem sporazumu za gradnjo telesnokulturnih objektov v občini Ljubljana Vič-Rudnik.

Predlagatelj bo pripombe in predloge k temu predlogu, ki je bil soglasno sprejet, upošteval.

DOPOLNJENE SMERNICE

Vsekakor označuje zadnjo sejo vseh zborov občinske skupščine v minulem koledarskem letu dobra pripravljenost delegatov s stališči in predlogi svojih delegacij oziroma delegatske baze. Razprave k nekaterim točkam sicer že kar maratonskega dnevnega reda so bile naravnane k problemom samim, malo je bilo besedičenja, zato pa toliko več amandmajev. Slednje so delegati že pred zasedanjem same skupščine dostavili predsedstvu in so se izključno nanašali na predlog smernice družbenoekonomskega razvoja za leto 1979. Prav zaradi tega je bila ta točka pomaknjena po dnevnem redu na zadnje mesto skupne seje, saj je med zasedanjem imel izvršni svet izredno sejo, na kateri je usklajeval predloge delegatov in nato tudi posredoval dopolnjeni predlog smernice v razpravo.

Tako so bili osvojeni amandmaji delegacije KS Krim-Rudnik k poglavju Trgovina, ki je dopolnjen s posebnim poudarkom izboljšanja

oskrbe (v uvodnem delu) na področjih, kjer je le-ta najslabša ter da se v prioriteto investicij, kjer je tudi načrtovana gradnja samopostrežne v soseski RS-3 Rakovnik, vključi poleg začete gradnje tudi dopolnilo, da bo investitor TPC izbran na podlagi javnega natečaja. Upoštevano je bilo tudi priporočilo, ki se nanaša na izdelavo zazidalnega načrta po RP 2-1 ter obe dopolnili k poglavju komunalnega gospodarstva in sicer, da se prične z izgradnjo kanalizacije k novi osnovni šoli in VVZ ter da se pri dokončanju plinovoda Trnovo-Galjevica za razdelitvo postajo Rudnik upošteva tudi napeljava tega omrežja prav tako k novi osnovni šoli in VVZ.

Delegat iz KS Barje je opozoril na dejstvo, da v predlogu smernic ni opaziti rekonstrukcije ceste skozi Črno vas. Odgovoril je predstavnik komunalne skupnosti, da pač v ta namen ni zadostnih sredstev.

Sprejeto je bilo dopolnilo iz KS Vič, da je vključena tudi začeta gradnja samopostrežne trgovine v soseski VS-6, kot tudi predlog delegacije iz Velikih Lašč o izgradnji čistilne naprave v tem kraju. Delegacija iz Brda pa je prejela s strani izvršnega sveta odgovor, da njihov predlog o ureditvi ceste na Brdo ni uvrščen v smernice, ker predstavlja že začeto investicijo iz lanskega leta.

Delegati vseh treh zborov so sicer posredovali še nekaj predlogov, ki jih bo izvršni svet posredoval tistim skupnostim, ki so neposredno vezane

na sam razvoj (npr. ITT, komunalna izobraževalna in podobno), hkrati pa so sprejeli še nekaj dodatnih pripomb, ki so se nanašale na pomanjkljivo izrazno besedilo.

Na skupni seji vseh zborov so obravnavali še tri izbrana poročila oziroma informacije in so bila kot taka soglasno sprejeta. »Veliko je bilo v preteklem obdobju storjenega s strani občinske skupščine in njenih organov na področju družbene skrbi za borce, takšno zavzemanje pomeni navsezadnje tudi nesebično moralno pomoč vsem udeležencem narodnoosvobodilnega gibanja«, je bilo med drugim poudarjeno v tovrstnem poročilu predsednika skupščinske komisije Rada Pehačka.

Drugo poročilo se je nanašalo na izvajanje kadrovske politike na območju naše občine. Prvič je bilo to poročilo obravnavano z vidika organiziranosti in opredelitve kadrovske funkcije in v mnogem nakazuje sprčo dejanskega stanja vrsto nedodelanih oblik organiziranja v samih delovnih organizacijah.

Informacija o izvajanju zakona o združenem delu pa je predstavljala le osnovo za temeljitejša poročila, ki ga bo za to imenovana skupščinska komisija predložila v razpravo delegatom predvidoma v mesecu marcu. Vsekakor pa bomo lahko prav na podlagi te informacije pričakovali ob razpravi večji odziv s strani delegatov zbora združenega dela.

Podeljena so bila tudi odlikovanja predsednika republike

Mladostno in slavnostno ob dnevu JLA

Dan JLA, praznik vseh pripadnikov in rodov naše vojske je hkrati tudi dan, ko slovesno obeležimo vse napore in prizadevanja številnih naših ljudi, ki delujejo v splošnem ljudskem odporu in organizaciji Zveze združenih rezervnih vojaških starešin.

Na področju naše občine so se tako zvrstile številne slovesnosti, tako v krajevnih skupnostih kot tudi na šolah. »Mladi se zavedamo pomembnosti uspehov našega narodnoosvobodilnega boja, stalne pripravljenosti in usposobljenosti vseh ljudi. Vedno nam zvenijo besede našega prvega vojaka revolucije maršala Tita — delajmo kot, da bo sto let mir in bodimo pripravljeni, kot da bo jutri borba! Zavestna predanost tem mislim je tudi naša obveza, mladi smo in lahko računamo na nas.« To je bilo le nekaj misli, izrečenih na osrednji proslavi ob dnevu JLA, ki jo je nadvse uspešno tudi tokrat organizirala občinska organizacija ZRVS Ljubljana Vič-Rudnik. Slavnostni govornik je bil predsednik Občinske konference ZSMS Marko Golobič. Mladostna svečina pa ni bila prisotna le v njegovih slovesno naglasenih besedah, bila je prisotna ves čas, tako v rahlo utno izvedenem spletu borbenih pesmi, ki so zadonele iz več kot sto mladih pevcev iz osnovne šole Oskar Kovačič kot tudi z že domala pravcatega

dramskega recitala njihovih vrstnikov. Navdušenje in zaslužen aplavz vseh prisotnih v skorajda zasedeni dvorani občinske zgradbe sta se tistega decembrskega popoldneva združila tudi s slavnostno podelitvijo odlikovanj predsednika SFRJ Maršala Tita. Predsednik občinske skupščine Vili Belič je 25 zaslužnim tovarišem, ki so tudi aktivni sodelavci v organizaciji ZRVS, izročil ta visoka odlikovanja. Ob tem pa je dejal: »Pota in delovna področja naših odlikovancev so bila in bodo tudi v bodoče različna, toda misel, ideje in delanja pa so bila in potrebna bi bilo tudi v bodoče, enotna in ustvarjalna.« Več kot 60 posameznikom oziroma organizacijam pa je na tej slovesnosti vročil plakete in priznanja ZRVS predsednik občinskega odbora ZRVS Alojz Dolničar.

Se posebno slovesno obeležje pa je proslavi dalo razvitje praporov dveh krajevnih organizacij ZRVS iz krajevnih skupnosti Barje in Krim-Rudnik.

Prapor krajevnice organizacije ZRVS pa so ob dnevu JLA razvili tudi v krajevni skupnosti Vič. Slovesnost je bila v osnovni šoli Vič, kjer sta se prav tako srečala in združevala mladostna prešernost in pomembno poslanstvo narodnoosvobodilnega boja in razvoja naših oboroženih sil.

Ob razvitju prapora KO ZRVS Krim-Rudnik

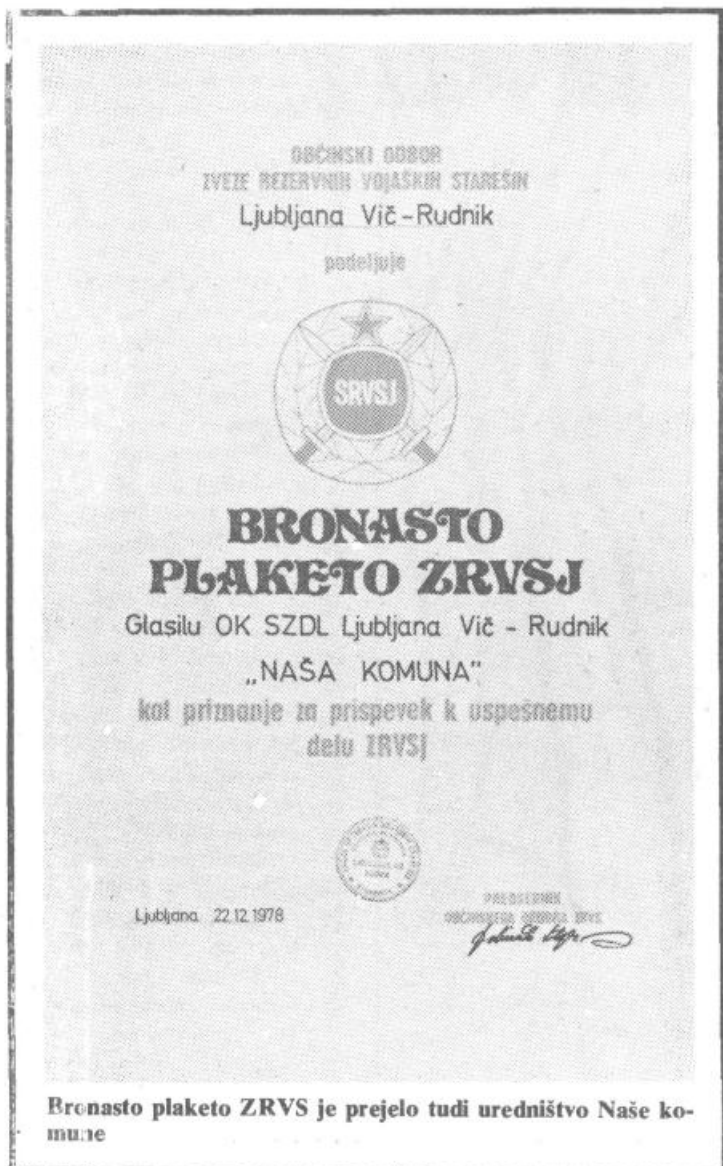
Družbena samozaščita je nujnost, ki izhaja iz preobrazbe družbe

Načrtna, široka, stalna in intenzivna družbenopolitična aktivnost vseh zadnjih let je nedvomno zagotovila vrsto zelo pomembnih rezultatov, ki smo jih dosegli v podružbljanju varnosti in zaščite. Rezultati se odražajo v celi vrsti konkretnih premikov in praktičnih izkušanj, doseženih ne samo na ravni republike in občin, ampak tudi v večini temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti. Med delovnimi ljudmi in občani se je na podlagi družbenopolitične aktivnosti uveljavilo spoznanje, da o družbeni samozaščiti ne govorimo zaradi neke posebne ogroženosti in nevarnosti, ki naj bi pretila naši samoupravni socialistični skupnosti, ampak, da imajo prizadevanja Zveze komunistov in vseh drugih socialističnih sil ob tem drugo, predvsem idejnopolitično podlago. Gre preprosto za to, da bi bili delavski razred in samoupravno organizirani delovski ljudje ter občani osnovni nosilci v procesu samoupravnega odločanja in pri urejanju vseh svojih osebnih in skupnih interesov, vprašanje varnosti ne more kot izjema ostati nekaj, kar bi ostajalo odpujeno njihovemu neposrednemu vplivu in kontroli.

Družbena samozaščita je torej nujnost, obveza, ki izhaja iz celotnega procesa samoupravne preobrazbe družbe in iz narave političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Problematika organiziranja in uresničevanja varnosti in zaščite ni nikakršno organizacijsko in tehnično vprašanje, je predvsem idejno in politično vprašanje. Tako je družbena samozaščita posledica potrebe, ki ima svojo družbeno politično vsebino in podlago, pa je zato seveda treba reči tudi to, da je razvijanje sistema socialističnega samoupravljanja znotraj katerega lahko uresničujemo koncept družbene samozaščite, ne le izraz potrebe po spremembah družbenoekonomskih in političnih odnosov, temveč je tudi objektivno največje jamstvo za zavarovanje in zaščito družbe in vseh njenih revolucionarnih vrednot ter z ustavo opredeljenega položaja delavca in občana.

MILAN BUH

KRAJEVNI PRAZNIK V TOMIŠLJU PRISRČNOV SNEGU

Majhna vasica je stiska tik pod krinskimi hribi. Po zasneženi cesti sem se prebijal proti stari zgradbi nekdanje ljudske šole, v kateri sedaj domuje osnovna šola. Številni vaščani, ki se po snegu prebijajo proti šoli dajejo videz nečesa slovesnega. Toplo zakurjena učilnica je bila premahna za vse, ki so hoteli prisostvovati proslavi ob krajevnem prazniku krajevnice skupnosti Tomišelj in dnevu JLA.

Pisalo se je leto 1941 in vojna vihra se je že dodobra razplamtela po deželi. 22. decembra je samotni italijanski tovarnjak drdral po cesti proti Tomišlju. Na mostu čez Iščico se je ustavil. Šest mladih fantov je takrat zadnjič zrlu luč sveta. Zagrmeli so strel in tovarnjak je odpeljal v neznano, da prikrje sramoto okupatorske vojske. Med šestimi fanti, ki jim je takrat ugasnilo življenje, je bil tudi Ljubo Šercer. Vaščani Tomišlja s krajevnim praznikom vsako leto obudijo spomin na ta dan in počastijo padle za svobodo.

Delegacija krajevnice skupnosti in družbenopolitičnih organizacij je pred pričetkom proslave položila venec k spomeniku Ljube Šercerja. Proslave, polnega prijetnega domačega vzdušja, so se poleg predsednika izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana-Vič-Rudnik Franca Martinca udeležili predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij ter krajevnega gasilskega društva in lovske družine. Tako kakor vsako leto, so tudi letos nagradili najprizadevnejše krajanke za delo v preteklem letu s priznanji in knjižnimi nagradami.

V kulturnem delu programa so navdušili pionirji s svojimi številnimi recitacijami, pesmicami in skeči. Nič manj prizadevni niso bili donaci mladinci, predvsem njihova folklorna skupina. Vrh kulturnega programa in obenem tudi njegov zaključek so priredili člani harmonikarskega orkestra Vide Pregarc iz Most s skladbami Gobca, Dvoraka, Adamiča in Gotovca.

IVO BREČIČ